

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ ΕΙΝΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΛΗΘΗ.

Στις 18 Σεπτεμβρίου 2013, ο αντιφασίστας Παύλος Φύσσας ορθώνει το ανάστημά του απέναντι στο φασισμό και το πληρώνει με την ίδια του τη ζωή. Εκείνο το βράδυ, ομάδα της Χρυσής Αυγής με επικεφαλής τον Γιώργο Πατέλη, πυρηνάρχη στη Νίκαια, στοχοποιεί τον Φύσσα και του οργανώνει ενέδρα στο Κερατσίνι, με πρωτοπαλικάρο τον δολοφόνο Γιώργο Ρουπακιά. Η κοινωνική δράση του hip-hop καλλιτέχνη στην περιοχή και οι αντιφασιστικές του ιδέες, όπως διαφαίνονται μέσα από τους στίχους του, τον έβαλαν στο στόχαστρο του τάγματος εφόδου της Νίκαιας. Το γεγονός αυτό αποτέλεσε τον πυροδότη μιας σειράς εξελίξεων, με επίκεντρο τόσο το αντιφασιστικό κίνημα που ήρθε δυναμικά στο προσκήνιο, όσο και την ίδια τη Χρυσή Αυγή.

Η δολοφονία του Φύσσα ήταν το αποκορύφωμα της δολοφονικής δράσης των φασιστών όλα αυτά τα χρόνια, θύματα της οποίας ήταν πολλοί άγνωστοι μετανάστες αλλά και ο πακιστανός μετανάστης εργάτης, Σαχτζάτ Λουκμάν, το Γενάρη του 2013. Η Χρυσή Αυγή, μια οργάνωση με εθνικοσοσιαλιστικό προσανατολισμό και στρατιωτική δομή, αποτελούσε για πολλά χρόνια μια περιθωριακή γκρούπα, που όμως μετά το 2010 ενδυναμώθηκε στο έδαφος της οικονομικής κρίσης και αναδιάρθρωσης του καπιταλισμού. Η είσοδός της στο πολιτικό προσκήνιο συνοδεύτηκε από μια οργανωτική αναβάθμιση της δομής και της δράσης της, με σημείο σταθμό τα πρώτα τάγματα εφόδου στο δρόμο, που πραγματοποιούσαν επιθέσεις σε αγωνιστές και πογκρόμ σε μετανάστες. Αναβάθμιση υπήρξε ακόμα και στις πολιτικές της επιδιώξεις, αφού ήθελε να αυτοπλασαριστεί στα αφεντικά ως ικανός διαχειριστής του καπιταλισμού. Και ιστορικά άλλωστε, η άνοδος του φασισμού δεν είναι ένα τυχαίο ή ψυχολογικό γεγονός, αλλά αποτελεί το τελευταίο χαρτί της αστικής τάξης για την διαφύλαξη των υλικών της συμφερόντων, όταν οι παραδοσιακές επιλογές της αδυνατούν να διαχειριστούν την κρίση και την αντίσταση των από τα κάτω. Έτσι λοιπόν, είδαμε τη Χρυσή Αυγή να υπερασπίζεται στη βουλή τα συμφέροντα των εφοπλιστών, να επιτίθεται σε συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ στη ναυπηγοεπισκευαστική του Περάματος και να επικεντρώνει τη δολοφονική της δράση στο πιο καταπιεσμένο κομμάτι της εργατικής τάξης, τους μετανάστες. Όσο η Χ.Α. , ανέπτυξε τη φασιστική της δράση, το κράτος όχι μόνο δεν την κατέστειλε αλλά μοιραζόταν μαζί της την ατζέντα του ρατσισμού, του εθνικισμού και της εξαθλίωσης των εργαζομένων.

Παρ' όλα αυτά, μετά το γεγονός της δολοφονίας, το κράτος φόρεσε ένα "αντιφά" προσωπίο και επιστράτευσε τους θεσμούς του για να κατοχυρώσει το ρόλο του ως εγγυητής της δημόσιας τάξης αλλά και να ισχυροποιήσει την πολιτική του θέση. Η κυβέρνηση Σαμαρά ξεκίνησε ένα κύκλο διώξεων και φυλακίσεων ηγετικών στελεχών της Χρυσής Αυγής, προσπαθώντας να περιορίσει την αναβαθμισμένη δράση της και να την πλήξει πολιτικά, ανακόπτοντας την ακροδεξιά διαρροή των ψηφοφόρων της. Ούτως ή άλλως, από μεριάς της κυβέρνησης ήταν από καιρό γνωστός ο ναζιστικός χαρακτήρας και η δράση της Χρυσής Αυγής και σε πολλές περιπτώσεις οι ενέργειές της συγκαλύπτονταν ή ακόμα και ενισχύονταν από τις αρχές. Σε καμιά περίπτωση το κράτος δεν πλήττει πολιτικά τους φασίστες (αφού όπως προείπαμε τους στρώνει το δρόμο του ρατσιστικού και του εθνικού παραληρήματος), διατηρώντας τους σε μια κατάσταση πολιτικής εφεδρείας, αφού τους επιτρέπει να λαμβάνουν και να παίζουν ηγετικό ρόλο σε πολιτικές μάχες που ανοίγει το ίδιο (π.χ. ίδρυση εργοδοτικού σωματείου στη

ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη του Περάματος). Και τελικά, επικράτησε το προεκλογικό σλόγκαν της κυβέρνησης : “ η δημοκρατία θα νικήσει”, αφού από τη μια φυλακίζονται προσωρινά οι φασίστες, και από την άλλη, ετοιμάζονται λευκά κελιά για τους αγωνιστές, αθρώνονται τα αφεντικά στη Μανωλάδα, πνίγονται μετανάστες στο Φαρμακονήσι, συνεχίζεται η πολιτική της οικονομικής εξαθλίωσης και καταστέλλεται όποιος και όποια πάει να αντισταθεί.

Για μας είναι ξεκάθαρο, ότι ο αγώνας ενάντια στον φασισμό δεν μπορεί να διεξαχθεί από το κράτος και τους θεσμούς που το αναθρέφουν και γι’ αυτό δεν επαναπαυόμαστε από τις φυλακίσεις των χρυσαυγιτών και τις αστικές εκκλήσεις για τη δημιουργία συνταγματικών τόξων απέναντι στους φασίστες. Πραγματική έκφραση του αντιφασιστικού κινήματος, αποτέλεσαν οι μεγάλες διαδηλώσεις μετά την δολοφονία του Παύλου Φύσσα, το πλήθος των αντιφασιστικών δράσεων σε όλη την Ελλάδα που στόχευσαν σε γραφεία και δράσεις των νεοναζί αλλά και η οργανωτική αναβάθμιση του αντιφασιστικού κινήματος. Ένα χρόνο μετά και παρά τις διακυμάνσεις του, το κίνημα πρέπει να ξαναπιάσει το νήμα εκείνων των αντανεκλαστικών και να συνεχίσει τον αντιφασιστικό αγώνα. Ο αγώνας αυτός είτε θα έχει ξεκάθαρα αντικαπιταλιστικά και μαχητικά χαρακτηριστικά, είτε θα είναι έρμαιο των μεθοδεύσεων κράτους και αφεντικών. Το τσάκισμα του φασισμού είναι υπόθεση όλων όσων αντιλαμβάνονται τον εαυτό τους, ως μέρος των καταπιεσμένων κομματιών αυτού του συστήματος και επιλέγουν να συγκρουστούν με τον καπιταλισμό. Γι αυτό το λόγο, η πάλη ενάντια στους φασίστες πρέπει να γειωθεί σε κάθε πτυχή της καθημερινής ζωής, στους χώρους δουλειάς, στα σχολεία, στις σχολές και στις γειτονιές, παράλληλα με τον αγώνα για την αποδόμηση του ρατσισμού, του εθνικισμού, του σεξισμού και του милитарισμού.

Ως αντιφασιστική συνέλευση No Pasaran στρατευόμαστε συνειδητά με το μαχητικό αντιφασισμό, η δράση του οποίου στοχεύει στο να απομονώσει τους φασίστες από τη δημόσια ζωή και να αντιπαραθέσει στο λόγο τους το πρόταγμα για μια κοινωνία χειραφέτησης, απαλλαγμένη από κάθε είδους εθνικό, θρησκευτικό, ταξικό, φυλετικό και σεξουαλικό διαχωρισμό. Θα συνεχίσουμε να βρισκόμαστε στο δρόμο και τους κοινωνικούς αγώνες, με όπλα μας τη μαζική δράση, την αντιπληροφόρηση και τη φυσική μαχητική αντιπαραθέση με τους εκφραστές του φασισμού και του ρατσισμού. Η μάχη αυτή θα δίνεται μέχρι την τελική συντριβή των φασιστικών μορφωμάτων, αλλά και μέχρι να απαλλαγούμε από το κράτος και τα αφεντικά που τα αναθρέφουν. Γι αυτό ας το ακούσουν καλά: τα Γιάννενα ήταν, είναι και θα είναι πόλη καθαρή από φασίστες!

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ **ΠΕΜΠΤΗ 18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ** **ΣΤΙΣ 19:00 ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ**

NO PASARÁN
αντιφασιστική συνέλευση | nopasaran@espiv.net